

LA MAJANA

4-3-04

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Temps era temps...

1. De què va? Un nou curs comença en l'escola unitària d'Auverge, mestre i alumnes conviuen l'aventura d'aprendre a ser...

2. Com va? Idíl·lic. Docents d'avui i alumnes d'ahir poden emocionar-se plegats amb les nostàlgiques imatges que Nicolas Philibert ha capturat per al seu documental. Lluny de mostrar l'escola d'ara mateix i les seves problemàtiques com feia *Hoy empieza todo* de Bertrand Tavernier, el film s'interessa en reinterpretar l'ofici de mestre rural, de quan aquest era l'única font del

Ser y tener

Direcció, càmera i muntatge: Nicolas Philibert. Fotografia: Katell Djjan i Laurent Didier. Música: Philippe Hersant. França, 2003. 104 minuts. Bonaire.

saber. Personatge complex, obert i alhora secret, pacient i misteriós, i també força orgullós del seu ofici. Així l'acció quotidiana del mestre envoltat d'alumnes de 3 a 10 anys, que igual descobreixen com es fa una truita a partir d'un ou, que debaten sobre els malsons i la seva definició, aconsegueix perfilar suament els secrets del viure en societat. Un procés narratiu que més té de conte que no de documental didàctic. En aquest sentit, l'escola de *Ser y tener* malgrat tenir fotocopiadora que no rutlla prou, un parell d'ordinadors sempre apagats i un radiocasset emmudit, és un documental gairebé ahistòric. Tant que en el seu harmoniós itinerari escolar sembla un discurs propagandístic de la conselleria d'educació francesa. **3. I va:** per al cos educatiu en pes i estudiants del ram desmotivats.